

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.134/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Pest Vármegyei Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve utca 4-6.)
Az alperes képviselője:	dr. Nagy Kornélia Katalin kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (18. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 18.K.702.489/2022/17. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. szeptember 1. és 2022. augusztus 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. Működési körzete település1 településre, az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete további 4 településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban rendszeresen látott el – ellentételezés nélkül – a működési körzetén kívül járőri és egyéb szolgálati feladatokat (a TIK [a továbbiakban: TIK] általi küldéseket, átkísérést, elővezetést, előállítást, akciókban részvételt, rendezvénybiztosítást, covid ellenőrzést). Az ezen feladatokra tekintettel megbízási díj iránt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset és a védírat

[3] A felperes a keresetében 1.043.550 forint megbízási díj és annak 2021. március 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg arra hivatkozással, hogy jelentős többletfeladatot végzett.

[4] Az alperes a védíratában elsődlegesen a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés e) pontjára és 81. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az eljárás megszüntetését kérte a szolgálati panaszban nem szereplő járőrparancsnoki, előállítási és elővezetési feladatokat illetően. Ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összegszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.043.550 forint megbízási díj és annak 2021. március 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseire, 2. §

25. pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a KMB szabályzat 2., 3. d., 20-22., 24-25., 37. pontjaiban, a Járőr Szabályzat 4-5., 10., 60-61. pontjaiban foglaltakra alapította. Az alperes eljárás megszüntetése iránti kérelmét alaptalannak találva elutasította. Rámutatott, hogy a szolgálati panasz utal a járőrvezetői feladatokra és tartalmazza az „egyéb szolgálati” kifejezést is, így a felperes az alperes által kifogásolt részfeladatok tekintetében kimerítette a jogorvoslati jogát. Álláspontja szerint azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által ellátott többletfeladatok a kinevezése szerinti szolgálati beosztásába tartoztak-e. A KMB Szabályzat egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodni a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A Kúria következetes gyakorlatára, továbbá a KMB Szabályzat és a Járőr Szabályzat idézett rendelkezéseire hivatkozással megállapította, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól. Következtetése alapján a TIK küldések végrehajtása a járőrök feladata; a két szolgálati beosztás egymástól elkülönül, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. A perben beszerzett bizonyítékok figyelembevételével rögzítette, hogy a felperes rendszeresen, a működési körzetét elhagyva TIK küldéseket hajtott végre, és ez a munkaidejének jelentős részét tette ki. A járőr feladatok működési körzeten kívüli ellátása a szolgálati beosztástól eltérő többletfeladatot jelent. A különleges jogrendre történt alperesi hivatkozást alaptalannak értékelte, mert egyrészt a pertárgyi időszak elején még nem állt fenn veszélyhelyzet, másrészt az eseti jelleg fogalma kizárja a körzeti megbízottnak a működési körzetéből történő rendszeres elvonását; mindez a fokozott ellenőrzésre is irányadó. Nem fogadta el, hogy a TIK küldésekre kizárólag a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontjában írt feltételeknek megfelelően különösen indokolt, késedelmet nem tűrő esetekben került sor. Kiemelte, hogy a felperes a perbeli időszakban kísérőőrként is teljesített szolgálatot, ami a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja értelmében kifejezetten tiltott a körzeti megbízottak számára; ahogyan a felperest bűnügyi felügyelet alatt álló személyek ellenőrzésére sem lehetett volna igénybe venni. Nem osztotta azt az alperesi érvelést, hogy a felperes működési körzete a KMB csoport működési körzetére bővült; e körben az alperes nem bizonyította azt az állítását, hogy a felperes tudomást szerzett a KMB csoport létrehozásáról. A KMB csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. pont d) alpontjában és 15. pontjában foglaltak szerint nem jár azzal az eredménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne, amit a KMB Szabályzat 72. pont c) alpontja is alátámaszt. Összességében megállapította, hogy a felperes a kinevezése szerinti szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatokat végzett a perbeli időszakban, ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra jogosult. Igénye a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozott, mert a többletfeladatokat a helységlí Rendőrkapitányság betöltetlen vagy ideiglenesen megüresedett járőri beosztásai miatt kellett elvégeznie. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, mert a felperes folyamatosan, munkaidejének jelentős részében a saját beosztásához nem tartozó többletmunkát látott el, és tilalmazott feladatokat is végzett.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen az eljárásnak a járőrparancsnoki, előállítási és elővezetési feladatok tekintetében történő

megszüntetését, egyebekben a kereset elutasítását kérte; másodlagos kérelme a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-ában történő megállapítására irányult. Megsértett jogszabályhelyként, illetve normasértésként hivatkozott a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontjára, 81. § (1) bekezdés a) pontjára, a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseire, a KMB Szabályzat rendelkezéseire, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv TIKjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasításra, a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33-34. §-aira, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 67-70.§-aira, valamint a 30/2015. BMr. 2. melléklet 3. pontjára. Állítása szerint az eljárás megszüntetése kapcsán az elsőfokú ítélet a Kúria Kpkf.40.586/2021/7. (helyesen: Kf.VII.40.586/2021/7.) számú határozata [25] és [27] bekezdéseinek is ellentmond.

[7] Felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet több pontja iratellenes megállapításokat tartalmaz: annak [2] bekezdésében tévedés az, hogy a felperes 2008. július 7. napjától állt szolgálati jogviszonyban, az [5] bekezdésben pedig helytelenül szerepel, hogy a felperes vonatkozásai, illetve bűnügyi felügyeletet személy ellenőrzésével kapcsolatos feladatokat is ellátott. A felperes nem 2021. október 21. napjától három évre visszamenőleg érvényesített megbízási díjat ([7] bekezdés), a perrel a 2019. szeptember 1. és 2022. augusztus 31. napjai közötti időszak volt érintett. Soha nem állította, hogy a helység2 Rendőrkapitányságon ne lenne fogda, a felperes azonban nem ott, hanem a helység1 Rendőrkapitányságon teljesített szolgálatot ([24] bekezdés). Az elsőfokú ítélet a tényállás részeként nem rögzítette, hogy elsődleges kérelme az eljárás megszüntetésére irányult. A felperes járőr körzetleírásokat, illetve járőr útirányleírásokat nem csatolt, csak körzeti megbízotti működési körzetleírást mellékel ([48] bekezdés). Nem felel meg a valóságnak, hogy eligazító lapok benyújtására került volna sor az eljárás során ([51] bekezdés), ahogyan tévesen utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a tanú vallomása szerint a felperes rendszeresen elővezetéseket, átkíséréseket hajtott végre, rendezvényeket biztosított, házi őrizetes, illetve karanténban lévő személyeket ellenőrzött; a 14. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2-3. oldalain ilyen kijelentés nem található. A perbeli időszak eleje nem 2018. október ([54] bekezdés), hanem 2019. szeptember 1. napja; az sem igaz továbbá, hogy menetleveleket, illetve eligazító lapokat csatolt az iratokhoz. A 14. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2-3. oldalain rögzített tanúvallomás nem tér ki a teljesített TIK küldések jellegével, tartalmával kapcsolatos kérdésekre ([55] bekezdés). Sem a felperes, sem a tanú nem nyilatkozott arról, hogy a felperesnek milyen helyszínekre kellett átkíséréseket végrehajtania ([56] bekezdés). A tanúvallomás azt sem támasztja alá, hogy a felperes számos alkalommal végezte bűnügyi felügyelet alatt álló személy ellenőrzését ([57] bekezdés). A helység3 Megyei Rendőr-főkapitányságon a körzeti megbízotti működési körzetek és székhelyek kijelöléséről, valamint a rendőrkapitányságokon belül létrehozandó körzeti megbízotti csoportokról szóló 6/2019. (IV. 3.) Pest MRFK Intézkedés (a továbbiakban: Intézkedés) 2019. április 4. napján lépett hatályba, vagyis az elsőfokú ítélet [59] bekezdésében foglaltakkal szemben a pertárgyi időszak kezdetén, azaz 2019. szeptember 1. napján már hatályban volt.

[8] Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság hiányosan indokolta az eljárás megszüntetése iránti kérelem elutasítását; az „egyéb szolgálati feladat” megjelölés nem értelmezhető úgy, hogy az a vitatott feladatokat magában foglalná. Az előállítás és az elővezetés nem kizárólag járőrtevékenység keretében ellátható feladatok, ezért az, hogy a felperes a szolgálati panaszában járőrszolgálati feladatokra hivatkozott, még nem jelenti, hogy ezek közé besorolható lenne az előállítás és az elővezetés. Állította, hogy a felperes az előállítási és elővezetési feladatok tekintetében szolgálati panasszal nem élt, így miután a jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot nem merítette ki, az eljárást részben meg kellett volna szüntetni. Mindez a járőrparancsnoki feladatokra is irányadó, mert a

30/2015. BMr. 2. számú melléklet 3. pontja szerint a járőrparancsnok külön szolgálati beosztás, vagyis a járőrtevékenységnek nem részei a járőrparancsnoki feladatok.

[9] Kiemelte, hogy a tevékenység-irányítás során a TIK ugyanolyan jogkörrel irányítja a közterületi szolgálatot ellátó körzeti megbízottak és a járőrök tevékenységét; a körzeti megbízottak közterületi jelenléte a működési körzetükben munkaköri kötelezettségük, amibe beletartozik egy esetleges TIK küldésre való reagálás is. Helytelenül következtetett ezért a törvényszék arra, hogy a TIK küldések végrehajtása a járőrök feladata. A TIK küldések leírása és a tanú vallomása alapján megállapítható, hogy a TIK küldések jelentős része esetén fennállhatott a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja szerinti esetkör. Összességében a felperes a saját körzetében jogszerűen hajtott végre a TIK küldéseket, míg a működési körzetén kívül erre a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja jogosította fel. Az elsőfokú ítélet nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látta el a járőrfeladatokat. Fenntartotta álláspontját, miszerint a különleges jogrendi időszakban a felperest csak eseti jelleggel vonták el a működési körzetéből.

[10] Vitatta, hogy a rendőrkapitányság állománytáblázatában foglalt adatok relevánsak lennének a kereseti kérelem elbírálása szempontjából. A járőri létszámhiány önmagában nem bizonyítja, hogy a járőr helyett azon a területen egy körzeti megbízottnak kellett munkát végeznie. Észrevételezte, hogy a közokiratokon alapuló TIK kimutatás ellenére az elsőfokú bíróság pusztán a felperes nyilatkozata alapján elfogadta a 2021. július hónapra vonatkozó megbízási díjigényt. 2019 novemberében, 2020 márciusában, 2021 februárjában és novemberében, valamint 2022 júliusában a felperes csupán 1-2 alkalommal hagyta el TIK küldés végrehajtása miatt a működési körzetét; ezek eseti jellegüknél fogva megbízási díjra nem jogosítanak. A KMB csoport kialakításával a felperes működési körzete a csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési körzetére bővült. Az Intézkedéssel a felperes szolgálati helye a KMB csoport keretébe tartozott. A rendőrség normaalkotási szabályzatáról szóló 23/2006. (XII. 29.) ORFK utasítás 83. pontja és a tanú vallomása alapján megállapítható, hogy a felperes részére a normát kihirdették, így arról tudomással kellett bírnia. Kétségbe vonta az elsőfokú ítélet [56] bekezdésében szereplő következtetések megalapozottságát, mert semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, hogy a felperes átkísérést teljesített volna.

[11] A kereseti kérelem összecszerúsége tárgyában kifejtette, hogy az ellátott tevékenységek jellege és gyakorisága okán a megbízási díj jogszerűen a rendvédelmi illetményalap 50%-ában határozható meg.

[12] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Az eljárás részbeni megszüntetését illetően a szolgálati panasz és a kereseti kérelem azonosságát hangsúlyozta, kiemelve, hogy a megbízási díjigény a körzeti megbízotti működési körzeten kívül végzett feladatokon alapult. Ezekből a szolgálati panaszában példálózó jelleggel sorolt fel néhányat; az alperes által sérelmezett járőrparancsnoki, elővezetési és előállítási feladatok önálló igényként nem jelentek meg a perben, és az elsőfokú bíróság sem erre alapította a döntését. A TIK küldések képezték a követelés gerincét, az elővezetések és az előállítások ezekhez kapcsolódtak. A fellebbezésből nem derül ki, hogy az alperes az elsőfokú bíróság ténymegállapításait és értékelését mely jogszabálysértésre hivatkozással támadja. A megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-ára történő mérséklését a fellebbező nem indokolja. A TIK küldések nem körzeti megbízotti feladatok, mert azok járőrfeladatnak minősülnek. A feladatok egyes munkakörökbe sorolásáról nem egy szakmai normában, hanem az adott munkakört szabályozó normában vagy munkaköri

leírásban kell rendelkezni; ez utóbbiakban a TIK küldés és a járőrszolgálat nem lelhetők fel. A működési körzete településl településre terjedt ki, nem pedig a KMB csoport működési területére. A kimutatások szerint a járőrszolgálatok során nagyszámú TIK küldésnek tett eleget, ezek rendszeresek, és nem eseti jellegűek voltak. A perben becsatolt állománytáblázat alapján megállapítható, hogy a helységi Rendőrkapitányság járőri létszáma nagymértékben lecsökkent, gyakorlatilag nincs közterületi járőri állomány. Bizonyítást nyert továbbá, hogy a TIK küldéseket az alperes a körzeti megbízottakkal végeztette. Folyamatosan, rendszeresen elhagyta a működési körzetét a TIK küldések végrehajtása céljából, amelyek túlnyomó többsége nem is igényelt azonnali rendőri intézkedést. A KMB Szabályzat 24. pontja szerint a körzeti megbízott járőr vezetőjeként láthat el közterületi szolgálatot, főszabályként a működési körzetében. Hangsúlyozta, hogy számos pert indítottak hasonló tárgykörben, és a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, körzeti megbízott és járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen. A körzeti megbízott alapvető feladata egy adott szűkebb területen a látható rendőrség, a rendőri jelenlét és az iskolai önkormányzati kapcsolatok biztosítása, a lakosság rendelkezésére állás, a rendőrséggel szembeni közbizalom erősítése, míg a járőr elsődleges feladata a járőrszolgálat ellátása és ennek keretében a TIK küldések teljesítése, intézkedések foganatosítása.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[13] A fellebbezés túlnyomórészt nem alapos.

[14] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest a kereseti kérelemben megjelölt összegű megbízási díj megfizetésére. Döntésével a Fővárosi Ítéltábla – a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja körében kifejtettek mellőzésével –egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[15] Tekintettel arra, hogy az alperes a fellebbezésében pergátló akadály fennálltára is hivatkozott, az ítéltábla elsőként ezen kifogását vizsgálta. A fellebbezés az eljárás részbeni megszüntetésének elmaradását, illetve az ítélet ezzel kapcsolatos indokolását egyrészt eljárásjogi, másrészt anyagi jogi alapon támadta. Eljárásjogi szempontból azt állította, hogy az elsőfokú ítélet e tekintetben nem nyújt kellő magyarázatot az eljárás megszüntetésének mellőzésére. A Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja előírja, hogy a fellebbezésnek tartalmaznia kell a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér. A pontos jogszabályhely megjelölése, ekként a felülbírálat kereteinek meghatározása a fellebbező fél kötelezettsége. A Kp. 100. § (2) bekezdése helyes értelmezésével kapcsolatban a Kúria már több ízben (Kfv.VII.37.422/2020/8., Kfv.VII.37.651/2020/6.) hangsúlyozta, hogy

ezeknek az együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A Kp. 2. § (2) bekezdésében foglalt tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárás követelményéből sem vezethető le a bíróság olyan kötelezettsége, hogy a támadott határozat jogszerűségéről pusztán a fellebbezésben előadott indokok alapján, a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely fél által történő megjelölése hiányában döntsön. Az alperes az elsőfokú ítélet indokolásának hiányosságaival összefüggésben konkrét – eljárásjogi – jogszabálysértést, jogszabályi rendelkezést nem jelölt meg, ezért ezen érvelés érdemi elbírálására a jelen másodfokú eljárásban törvényes lehetőség nem volt.

[16] Az alperes – anyagi jogi szempontból – azt is állította, hogy az elsőfokú ítélet [28] bekezdése a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Kf.VII.40.586/2021/7. számú határozata [25] és [27] bekezdéseinek ellentmond. Utóbbi ügyben a Nemzeti Adó- és Vámhivatal állományában szolgálatot teljesítő munkakörű felperes a szolgálati panaszában, majd a módosított keresetében különféle munkavédelmi eszközök biztosításának és ezzel összefüggő intézkedések foganatosításának elmulasztását kérte számon a munkáltatóján, a bíróságtól kérve a jogsértés tényének megállapítását. A másodfokú bíróság utal a Kúriának – többek között – a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatában az ügyszakosság kritériumai vonatkozásában kifejtettekre. E szerint a jogegység követelményét akkor kell érvényre juttatni, ha a Kúria közzétett döntése(i) és az ítélező tanács döntése között az ügyszakosság kimutatható. Az ügyszakosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát, továbbá közigazgatási perben – a kérelemhez kötöttség (kérelem keretei közötti eljárás) és a közigazgatási ügy tárgya által meghatározott vizsgálat miatt – a hatósági, a kereseti és a felülvizsgálati kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit. A felperes által hivatkozott ügy részben eltérő anyagi jogi háttérű (abban az eljáró bíróság a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény rendelkezéseit is alkalmazta), továbbá eltérő tényállású volt (nem a Hszt. 71. (1) bekezdés c) pontján és (5) bekezdésén alapuló megbízási díj megfizetése iránti, marasztalásra irányuló kérelem volt a per tárgya). Ennél fogva a fellebbezésben idézett Kf.VII.40.586/2021/7. számú ügy és a jelen ügy egymással nem volt összevethető, azaz nem állapítható meg, hogy az elsőfokú ítélet jogkérdésben eltért volna a közzétett felsőbírósági döntéstől, mivel az abban foglaltakat a törvénytörvényeknek nem kellett értékelési körébe vonnia.

[17] Az alperes pergátló akadály fennállta körében előadott érvei tehát részben nem voltak vizsgálhatók, részben nem vezettek eredményre. Ugyanakkor, mivel az általa hivatkozott pergátló akadályt a másodfokú bíróságnak eljárása során a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 48. § (2) bekezdése alapján hivatalból is figyelembe kell vennie, az ítéltábla az alábbiakat rögzíti. A Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja a közigazgatási peres eljárás indításának jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslati vagy a pert megelőző valamely más közigazgatási eljárás lefolytatását szabja feltételeként, mely a szolgálati panasz eljárás lefolytatásával és a panaszt elutasító határozat meghozatalával teljesült. Egyértelműen túlmutat a pergátló akadály fennállása körében előírt formai

vizsgálódási kereteken a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja szerinti eljárásban előadott tényállítások mint tartalmi elemek elemzése és értékelése.

[18] Az alperes ugyancsak eljárási jogszabálysértés megjelölése nélkül hivatkozott iratellenességre az elsőfokú ítéletben szereplő egyes ténymegállapítások, illetve elírások körében, melyek tekintetében a [15] bekezdésben már kifejtettek irányadók: ezen hivatkozások vizsgálata a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltak teljesítése hiányában nem képezhette a fellebbezési eljárás tárgyát. Az ítéltábla mindazonáltal utal arra, hogy az általa hivatalból is észlelt téves ténymegállapításokat, elírásokat a másodfokú döntésben korrigálta. Kiemeli továbbá, hogy az alperest marasztaló elsőfokú ítéleti rendelkezés alapja az a helyes következtetés volt, hogy a felperes – a későbbiekben részletezettek szerint – a TIK küldések körzeti megbízotti működési körzetén, illetve KMB csoport működési körzetén kívüli rendszeres és nem eseti jellegű teljesítésével a perbeli időszakban olyan többletmunkát végzett, amely őt a Hszt. perben alkalmazott előírásai szerint megbízási díjra jogosította. E megállapítás megtételéhez a törvényszék valamennyi szükséges adatot beszerzett és értékelt.

[19] Az ügy érdemi kérdését, a megbízási díj jogalapját illetően a másodfokú bíróság előre bocsátja, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint a perbeli időszakban a helységi Rendőrkapitányságon rendszeresített járőri, járőrvezetői és járőrparancsnoki státuszok részbeni betöltetlensége miatt a meglévő járőrállománnyal a járőrszolgálati feladatokat nem lehetett ellátni. Az ítéltábla rámutat, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott, azonban ezen jogalap megállapításához nem elegendő ténynek a rögzítését tette lehetővé, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; az ezt meghaladóan tett megállapítás olyan – az alperes működési körébe tartozó – munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, amely a per tárgyán túlmutat. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítélet indokolásában ezzel összefüggésben szereplő megállapításokat mellőzte; mivel a felperes által ellátottként hivatkozott ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások konkretizálása és valamennyi felperesi többletfeladathoz való hozzárendelése nem történt meg, így további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása a státuszok huzamos betöltetlenségéből okszerűen nem következett. Ehhez a rendőrkapitányság egészére vonatkozó állománytábla nem volt elegendő. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört a döntéshozatalhoz szükséges mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, az ügy érdemére nem hatott ki.

[20] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdésének – az ítéltábla által a fentiek szerint mellőzött a) pontja mellett annak – c) pontjára is alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén és a KMB csoport működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta.

[21] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[22] A perben csatolt feladatkimutatásra tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok – különös tekintettel az ún. TIK küldésekre – a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[23] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati – a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – feladatok a kinevezése szerinti beosztásához nem tartoztak. A perbeli időszakban hatályos KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen ugyan beosztható, azonban az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[24] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A feladatkimutatás szerint a felperes minden hónapban több alkalommal végzett – TIK küldés keretében – járőrszolgálatot a saját, sőt, a KMB csoport működési körzetén kívül. A Kúria következetes –

a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[25] A KMB Szabályzat egyértelmű abban a tekintetben, hogy a körzeti megbízottnak mindenekelőtt a saját körzetében kell a beosztásába tartozó – a járőrszolgálat tekintetében a KMB Szabályzat 24. pontja előírásainak is megfelelő – feladatokat ellátnia. A működési körzetéből történő elvonásra csak kivételesen, eseti jelleggel, a KMB Szabályzat 21. pontjában felsoroltak teljesülésével kerülhet sor. Ide tartozik a különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés (KMB Szabályzat 21. pont d) alpont). A többletfeladat-ellátás – az alperes álláspontjával szemben – nem csak akkor állapítható meg, ha a körzeti megbízott kifejezetten nem a beosztásába tartozó feladatot végez, hanem akkor is, ha ugyan a körzeti megbízott által is végezhető feladatot lát el (pl. közterületi jellegű, a járőrszolgálattal rokonítható feladatot), de nem a saját működési körzetében, és az ilyen feladatvégzésre rendszeresen, nem csak eseti jelleggel kerül sor. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg tényként, hogy a TIK küldések miatt a felperesnek rendszeresen el kellett hagynia a működési körzetét, amely önmagában nem tiltott, de emiatt a felperesnek – a többlettevékenység okán – megbízási díj jár. Az alperes viselni köteles annak következményeit, ha a TIK küldések keretében a rendőri intézkedések fogatosítására rendszeresen nem járőröket, hanem körzeti megbízottakat vesz igénybe a saját működési körzetükön kívül. Megjegyzendő továbbá, hogy bár az az alperes érdekében állt, nem bizonyította, hogy a TIK küldések megfeleltek a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontjának, valamint 24. pontjának.

[26] A kifejtettek szerint a KMB Szabályzat csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. Tekintettel arra, hogy a peresített időszakban a felperest rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri jellegű feladatokra, a körzeti megbízotti működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend és a fokozott ellenőrzés időszakában is megbízási díjra jogosította.

[27] A KMB csoport létrehozása – ahogyan azt a törvényszék helytállóan hangsúlyozta – a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízott működési körzete változatlanul megmarad, azt a KMB Szabályzat 72. c) pontjában írtak is megerősítik. A KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte (Kf.VII.45.156/2021/4.) és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. Mindezek miatt annak nem volt jelentősége a perben, hogy az Intézkedés a felperes tudomására jutott-e, és ha igen, mikor, mert ez a munkáltatói intézkedés a felperes eredeti működési körzetét nem változtathatta meg.

[28] Az elsőfokú bíróság tehát helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult. Az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[29] A rendelkezésre álló iratok alapján az alperes által a fellebbezésében (II.7. pont) kiragadott hónapok vonatkozásában megállapítható volt, hogy a felperesnek – 2021. júliusa kivételével – minden megjelölt hónapban volt egy vagy több olyan szolgálata, amely egyrészt a működési körzetéből való elvonását jelentette, másrészt a beosztása szerinti munkakörébe nem tartozó többlettevékenység végzését eredményezte. A másodfokú bíróság ezért valamennyi fenti érvet is figyelembe véve nem látott indokot arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a fellebbezésben megjelölt egyes hónapok tekintetében a megbízási díjat mérsékli. A helyes megközelítés szerint a perbeli időszak egészét kellett vizsgálni a szolgálati beosztásba nem tartozó feladatok tartóssága és időbelisége tekintetében; egyes hónapok kiemelésére önmagában nem volt mód. E körben az alperes az okfejtéséhez konkrét jogszabálysértést nem társított, és azt a kifogását sem támasztotta alá konkrét jogszabályi rendelkezés megsértésére utalással, hogy az elsőfokú bíróság pusztán a felperes nyilatkozata alapján megalapozottnak tartotta a 2021. július hónapra igényelt megbízási díjat. Mindezen körülmények – a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára tekintettel – akadályát képezték annak, hogy az ítéltábla a fellebbezés II.7. pontjában felhozottak további érdemi vizsgálatát elvégezze.

[30] A megbízási díj mértékével kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az az ellátandó feladatokhoz köthető, a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez, és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A követendő bírói gyakorlat szerint (pl. Kfv.VII.37.780/2020/5.) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg.

[31] Az elsőfokú bíróság – a kereseti kérelemmel egyezően – a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg a felperest megillető megbízási díjat, az annak mértékére vonatkozó törvényi és egyéb jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg. A mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, hangsúlyosan vette figyelembe ugyanis azt a körülményt, hogy a perbeli időszakban a felperes munkaidejének nagyobb részét nem az eredeti munkakörébe tartozó feladatok elvégzése, hanem a keresetben megjelölt többlettevékenységek végrehajtása tette ki. A törvényszék az ítélete [63] bekezdésében okszerű indokát adta a megbízási díj összegére vonatkozó következtetésének. E körben az alperes kizárólag arra hivatkozott, hogy az ellátott tevékenységek jellege és gyakorisága okán a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50 %-ában történő meghatározása lenne a jogszerű. Kijelentését ugyanakkor részletes indokokkal nem támasztotta alá, és azt sem tette vitássá, hogy a felperes munkaidejét nagyrészt a – munkakörébe a fentiek szerint nem tartozó – TIK küldések végrehajtása töltötte ki. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján, a szükséges szempontok értékelésével megfelelően határozta meg a ténylegesen ellátott többletfeladatokért járó megbízási díj mértékét; döntése megalapozott és okszerű.

[32] A kifejtett indokokra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[33] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésére és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. Az ítéltábla a perköltség meghatározása során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[34] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad. A fellebbezési eljárási illeték összege az Itv. 39.§ (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 85.804 forint.

[35] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[36] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 11.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.	dr. Oláh Zsolt s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró